EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Mødedokument

31. august 2007 B6-0313/07

MUNDTLIG FORESPØRGSEL MED FORHANDLING O-0051/07
jf. forretningsordenens artikel 108
af Manfred Weber og Joseph Daul for PPE-DE-Gruppen, Martine Roure for PSE-Gruppen, Alexander Alvaro for ALDE-Gruppen, Cristiana Muscardini og Roberta Angelilli for UEN-Gruppen
til Kommissionen

Om: Bekæmpelse af terror

EU har siden 11. september 2001, 11. marts 2004 og bombardementerne i London fastlagt en europæisk strategi for terrorbekæmpelse og udarbejdet en handlingsplan for sådan bekæmpelse samt truffet en rammeafgørelse om terror og taget en række initiativer til at forbedre koordineringen mellem medlemsstaterne og sidstnævnte og EU-institutionerne med støtte fra EU's antiterrorkoordinator.

Parlamentet var ikke involveret på interinstitutionelt plan, men Rådet indledte i 2006 en dialog på højt politisk plan om terrorbekæmpelse mellem de vigtigste europæiske institutioner, der er involveret i bekæmpelse af terrorisme, og påpegede i den forbindelse betydningen af demokratisk kontrol.

På det administrative plan er der allerede blevet foretaget to peer-gruppe-evalueringer af gennemførelsen af EU's strategi i medlemsstaterne, og Europol, Eurojust og SITCEN er netop begyndt at vurdere, hvor stor truslen bliver for Europas vedkommende.

Til trods for ovennævnte initiativer har der i EU siden hen været eksempler på forsøg på terrorhandlinger, der giver anledning til følgende spørgsmål:

1. Har Kommissionen i samarbejde med Parlamentet og de nationale parlamenter til hensigt at foretage en omfattende evaluering af alle de antiterrorforanstaltninger, der er blevet truffet indtil nu, og vurdere, hvor effektive disse foranstaltninger er, og hvor langt man er nået i medlemsstaterne med gennemførelsen heraf? Hvordan vil medlemsstaterne være associeret?

2. Hvordan vil Kommissionen afhjælpe de mangler, der redegøres for i den seneste rapport om terror fra Europol og SITCEN, og vurdere medlemsstaternes svar på Eurojusts spørgeskema fra 2006 vedrørende gennemførelsen af rammeafgørelsen om terror?

3. Hvilke andre foranstaltninger er blevet truffet uden at være blevet ordentlig gennemført, hvem er ansvarlige for denne utilstrækkelige gennemførelse og hvad er grunden hertil?

4. Vil Kommissionen nu fokusere på gennemførelse af de nuværende foranstaltninger, eller er der i øjeblikket ved at blive udarbejdet nye forslag?

5. Hvordan evaluerer Kommissionen udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og Den Europæiske Union i denne forbindelse? Mener Kommissionen, at vi har brug for en større gensidig tillid mellem EU's myndigheder og medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og antiterrortjenester? Hvilken lovramme skal gælde for disse oplysninger ifølge Kommissionen, og hvilken rolle skal SITCEN tildeles som overvågnings- og koordineringsredskab i forbindelse med

efterforskning af terrorhandlinger?

6. Mener Kommissionen i betragtning af Gijs de Vries' tilbagetræden i februar 2007, at funktionen som EU's antiterrorkoordinator skal opretholdes og med hvilket mandat?

7. Hvordan har Kommissionen tænkt sig at øge EU-borgernes accept af antiterrorstrategien, gennemsigtigheden og den demokratiske kontrol samt inddragelsen af Parlamentet? Vil Kommissionen sikre, at EU-traktatens artikel 6 bliver overholdt?

8. Hvordan har Kommissionen tænkt sig at udvikle det transatlantiske samarbejde om bekæmpelse af terror og kriminalitet med hensyn til inddragelsen af tredjelande efter topmødet i april 2007 mellem EU og USA, og vil dette samarbejde ske ved hjælp af metoder, der er i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 6 og med den planlagte udvikling på den næste regeringskonference, som også Parlamentet anbefaler i sin beslutning om CIA's påståede anvendelse af europæiske lande til transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger?